Ștefan Pop, primo tenore

(Costin Popa – 28 iulie 2010)

A uimit lumea internațională a operei la câștigarea marilor concursuri de canto de la Seoul și Operalia de la Scala din Milano. Are numai 23 de ani și perspective uriașe, în primul rând prin darurile native, mai apoi – deloc de neglijat – prin impulsurile pe care asemenea competiții le dau unei cariere. Să nu uităm că însuși faimosul Plácido Domingo, șeful Operaliei, este cu ochii pe junele tenor și, probabil, îi va ghidona din umbră pașii, de la înălțimea marii sale experiențe și științe a construcțiilor în cânt.

Ștefan POP

Bistrițean de origine, Ștefan Pop a revenit recent în municipiul natal pentru un concert organizat în cadrul „Zilelor Municipiului". Nu singur, ci însoțit de doi colegi, și ei tineri tenori promițători, clujeanul Cristian Mogoșan și Daniel Ovidiu, originar tot din Bistrița. O serată în aer liber, pentru care strada pietonală Liviu Rebreanu a fost închisă spre a găzdui scena și spațiul destinat unui public numeros. Așa a și fost, părea că tot orașul a venit să-și aplaude vedeta. Ștefan Pop și invitații săi au fost amplu prezentați de Gavril Țărmure, directorul editurii locale Charmides și onorați la final de primarul municipiului, Ovidiu Teodor Crețu.

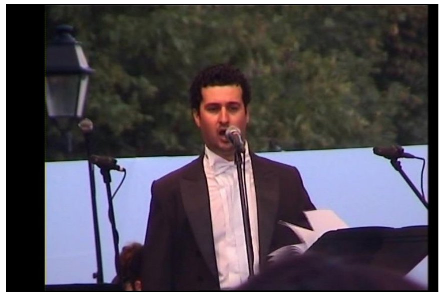
Ștefan Pop este un artist înnăscut. Are intuiția frazei muzicale, pe care o expune cu bună înțelegere a mesajului, cu potrivită percepție a stilului și a direcționărilor impuse de tradiție. Vocea este caldă și frumoasă, cu ambitus complet. Lirismul cucerește și înaripează. Emisia este ușoară și tenorul cântă cu evidentă plăcere. Se dedică etalării expresive a desenului melodic, fără să renunțe la legato-ul indispensabil, în care punctează cuvintele-cheie.

Foarte importantă mi s-a părut preocuparea pentru coloristica diversă, evidentă în pasajele derulate în mezzavoce. Așa procedează la începutul strofei secunde a ariei „M'appari" din „Martha" de Flotow, unde crește gradual sunetul până la adresarea expansivă „Martha, Martha, tu sparisti". Așa se simte și la evocarea „Ô souffle du printemps", care chiar suplinește poetica mai reținută din debutul ariei „Pourquoi me reveiller" din „Werther" de Massenet. Aceeași mezzavoce se insinuează cu subtilitate în repriza „È sempre misero chi a lei s'affida" din „La donna è mobile" („Rigoletto" de Verdi), oferită în bis împreună cu colegii. Constituie de pe acum câștiguri a căror consolidare va veni curând, alături de micile corecții la pronunția în limba franceză.

Cartea câștigătoare a finalei concursului de la Milano, cea cu care a cucerit juriul „Operaliei" și publicul Scalei, aria „Che gelida manina" din „Boema" pucciniană, a impresionat și aici. Nu comentez interpretarea generală a celebrei pagini, a apreciat-o însuși Plácido Domingo, ci semnalez doar detalii legate de emoția – s-o numesc - de inspirație pavarottiană a unor momente. Mă refer la „Cercar che giova? Al buio non si trova..." și la finalul „Parlate. Chi siete? Vi piaccia dir!" Este evident că Ștefan Pop urmărește asiduu detalierea cu minuție a atmosferei muzicii și o redă prin cânt. Talent, trăire, comunicare, iată tripleta care trebuie valorizată prin studiu neîntrerupt și cumpănire a progresiei în carieră.

Cristian Mogoșan

Daniel Ovidiu

Cristian Sandu

Cristian Mogoșan își anunță de pe acum predilecția către repertoriul spint și tălmăcește - în concretețe - pagini ca „Dein ist mein ganzes Herz” („Țara surâsului” de Lehár), „E lucevan le stelle” („Tosca” de Puccini), oferind și o culminație acută de excelentă factură în canțoneta „Core ’ngrato” (Cardillo).

Cu timbralitate mai aspră, Daniel Ovidiu cântă aerisit și dezinvolt „Questa o quella” din „Rigoletto”, frazează frumos în „Il lamento di Federico” din „Arlesiana” de Cilea, dar se arată nesigur la nota de Si natural înalt deși alesese o configurație convenabilă pentru atac. O întâmplare, mai ales că în restul prestațiilor a fost ferm și concentrat, fără probleme. Tenorul se va perfecționa, desigur, va studia și înmuierile de sunet, creatoare de atmosferă, ce vor evita liniaritatea expresiei. Este încă tânăr și perspectivele nu sunt neglijabile.

Afișul manifestării

Într-o formulă estivală și spectaculoasă, cei trei tenori au interpretat împreună „Mattinata” (Leoncavallo), „Funiculi, funicula” (Denza), „O sole mio” (di Capua), „La donna è mobile” și „Nessun dorma” („Turandot” de Puccini), întrecându-se în preluarea succesivă a acutelor, ținându-le prelung, invitându-se amical la replici, spre deliciul publicului care a aplaudat frenetic și cadențat. Toți trei au demonstrat excelente preparative de stil, fie ca a fost vorba de operă, fie de „Granada” (Lara), „Torna a Surriento” (de Curtis) sau celelalte. O notă maximă profesorilor lor!

Tinerii fost acompaniați de o formație orchestrală compusă din instrumentiști ai Filarmonicii „Transilvania” și Operei Naționale Române din Cluj-Napoca, din păcate veniți la Bistrița într-o formulă redusă, de turneu, ceea ce a afectat consistența sunetului, deși la pupitru a fost tânărul, energicul și exigentul Cristian Sandu, dirijor de substanțial profesionalism. Paginile orchestrale au fost uverturile „Forța destinului” (Verdi), „Cavaleria ușoară” (Suppé), „Liliacul” (Johann Strauss).

„Cei trei tenori” sau „Ștefan Pop și invitații săi”, iată un concert pe care și Bucureștiul l-ar putea găzdui.

Cristian Mogoșan, Daniel Ovidiu, Ștefan Pop

Imagine din public

Cei trei tenori
și Cristian Sandu

Aplauze pentru artiști

Flori pentru artiști